

Publicerad 2017-01-12 01:21 av Jeanne-Marie

Inte alla jag känt har orkat.

Till dig som tröttnat på livet

Till dig som tröttnat på livet
Livet har aldrig tröttnat på dig
Har du tänkt få brevet skrivet
Där allting handlar om dig

Jag vet inte ditt öde
Men jag vet att ha det svårt
Livet är dock ett flöde
Även om allt nu känns hårt

Livet har en mening
Även om det inte känns så
Oftast kan det vara små ting
Som gör att vi allt sämre må

Min mamma var psykiskt sjuk
Pappa tänkte inte på barn som led
Min pappa han härdade ut
Min mamma var ständigt vred

Jag tänkte att allt har ett slut
Jag kände en skuld som mig tärde
Till slut jag flyttade ut
Det kunde varit fara och färde

Så oskuldfull var jag och skör
Så många misstag jag skörda
När jag bedrogs det var en stör
Som mitt känsloliv sökt mörda

Jag tvingat mig själv att förstå
Att hudlöst jag blottat mitt inre
Jag stoppat det får ej fortgå
Kanske rester sen jag var mindre

Jag tvingat mig själv att se
Mig själv som bara jag
Jag tvingat mig själv att ge

Ta ansvar att i livet ta tag

Jag vet att jag är viktig för andra
Från förr och nu och framtida
Jag bestämmer vägen att vandra
Jag vet att livet är båd lycka och lida

Jag vill ta fajten och vet att jag kan
Jag är en del av världen och viktig
Jag vet att jag inte vandrar ensam
Jag vet att jag är levande och riktig

Nu när jag levt några år
Jag känner frid och liv
Visst har jag ärr efter sår
Men inuti allt bättre mår

Livet har gett mig perspektiv
Jag är viktig som jag är
Jag gläds åt att vara vid liv
Och DU är mig också när